

g l a s

LETO VII. 20 VOCERO DE LA CULTURA ESLOVENA 31.10.1960

V VEČER MELODIJE IN BESEDE

Tudi letošnji koncert Finkovih bo predstavil dela od renesanse do sodobnosti in to v treh zasedbah: kvartetu, tercetu in samospěvu.

Spored začenja kvartet s tremi skladbami a cappella. V *Jakoba Petelina Gallusa* kompoziciji "In nomine Jesu" je polifonski element podrejen barvni zvočnosti harmonskih zaporedij. Prevladujejo še stare cerkvene lestvice. Kombinacija teh sestavin — prišteti jim je še ritmično razgibanost in dinamično razsežnost — ustvarja svečano, pa vendar toplo občutje.

Napolitanski glasbenik prve polovice 18. stol. *Francesco Durante* je v "Christe eleison" izdelal polifonsko mojstrovino. Zgrajena je na enem samem motivu, ki ga avtor najprej obravnava po pravilu kanona "alla quinta", po vmesni progresiji pa v načinu dvojnega kanona. Kljub vsej tehnični umetnosti je skladba sočna in izrazna.

"Crucifixus" prvaka cerkvene glasbe *Palestrine* je primerek njegovega "tretjega stila", že v duhu moderne tonalnosti. Iskreno versko doživljanje je zajeto v kristalno čisto zvočno posodo.

Solistični del prinaša dva nemška, enega ruskega in tri slovenske samospěve. *Beethovenova* "Majska pesem" (op. 52, št. 4) na Goethejevo besedilo je napisana še čisto v klasičnem načinu. Prirščna pomladanska poezija!

Glasbeni svet slavi letos stoletnico rojstva *Huga Wolfa* iz Slovenjgradca, ki je komorno pesem dvignil v dovršenost, potem ko je sprejel glavna načela Wagnerjeve "integralne umetnosti". V "Anakreontovem grobu" je dosežena popolna skladnost (Goethejeve) poezije, melodične, deklamatornih sestavin in prelivanja akordov v inštrumentu.

Balakirev je bil vodilni član slavne ruske "petorice". (Letos poteka petdeset let od njegove smrti). V njem se je ruski narodni slog prvič razodel na visoki stopnji v simfonični in klavirski glasbi in v samospěvu. Balakirev se je rad posluževal orientálnih motivov; tako tudi v "Selimovi pesmi".

Takoj po koncu prve svetovne vojne je škerjanc napisal "Sedem pesmi s spremljevanjem klavirja", od teh štiri na poezije Li-Tai-Poja. Dve od teh sta "Beli oblaki" in "Počitek pod goro". Mladi komponist je tu dosegel zrelost v sintezi med impresionističnimi in ekspresionističnimi prijemi. Izrazite postope postavlja na temelje bogate, celo razkošne harmonske zvočnosti.

Med zadnjo vojno je *Lajovic* v "Treh pesmih za glas in klavir" izdelal tudi "V mraku" na kajkavsko besedilo D. Domjaniča. Z izvedbo te globoke razpoloženske skladbe in "Pesmi" za tercet (v drugem delu večera) posvečamo ta koncert spominu pred kratkim umrlega komponista, ki je z zanimanjem spremljal naše delo v tujini.

Drugi del koncerta uvajata v izvedbi sester Finkovih *Palestrinovi* "Due canzonette". Kako duhovito je maestro znal obravnavati tudi svetne snovi!

(Dalje na str. 4)

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

Glasbeni odsek

Trinajsti kulturni večer bo v petek 4. novembra ob 19. uri v dvorani Birabén, avenida R. Sáenz Peña 740, Capital

KONCERT KVARTETA FINKOVIH

Spored — glej na 3. strani!

Vstopnina je \$ 30.—

Opozarjamo, da je tokrat prireditel v petek zvečer in da se mora začeti točno ob napovedani uri.

"Če je linija, ki si jo dal melodiji in ritmu, jasna in je za uho prepričljiva, ne bodo disonance, ki jo spremljajo, nikdar poslušalca prestrašile. Kar ga plaši, je vtopitev v zvočnem močvirju, iz katerega se ne vidi obala."

Arthur Honegger,

Je suis compositeur

(Kot navodilo komponistu in nasvet učencem).

Pred izidom je

ZGODOVINSKI ATLAS
SLOVENIJE

Uredil prof. Roman Pavlovčič.

V tisku je

M E D D O B J E

Leto VI., št. 1 - 2.

Vladimir Kos

DOBER VEČER, TOKIO

Pesmi zate in zame

Izšlo v Tokiu.

Kdor se želi naročiti na zbirko, naj sporoči pisarni S. kult. akcije

VABILO!

Pregledali smo kartoteko in ugotovili, da so mnogi naročniki in prijatelji v zaostanku s plačilom naročnine, kupnine ali članarine. Res nam boste ustregli, če boste vse čim prej poravnali. Hvaležni pa bomo tudi za naslove prijateljev ali znancev, ki naj jim pošljemo vabilo in prospekt za novi letnik.

AKCIJA

za pridobivanje novih naročnikov je v teku. Ali morete sodelovati tudi Vi: pošljite nam naslove prijateljev ali znancev — poslali jim bomo vabilo in prospekt.

TARIFA REDUCIDA

Concesión 6228

Registro Nacional
de la Propiedad Intelectual
Nº 624.770

PREDAVANJE DR. M. PAVLOVČIČA

Ustvarjalni član Slovenske kulturne akcije v U. S. A., dr. Milan Pavlovčič se mudi pri sorodnikih v Buenos Airesu. To priložnost je porabila S. K. A., da ga je naprosila za večer, čemur se je rad odzval. Napoved njegovega večera pod naslovom "Zvoki iz domovine", je napolnila dvoranico (čez 80 obiskovalcev) in jo ves čas predavanja držala v napečnosti. Predavatelja je predstavil tajnik Marijan Marolt in ob tej priliki tudi razložil pomen folklore ter poudaril razliko med dolensko in prleško melodijo. Gospod Pavlovčič je namreč prinesel s seboj na zvočni trak posneto dolensko in prleško ohcet, kakor je jo v Ljubljani pel Akademijski pevski zbor "Marolt". "Ohceti" pa nista bili posneti v smislu čiste folkore, kakor bi pesmi resnično peli ljudski pevci na vasi, temveč je bila to povezava umetnih zborov, harmoniziranih na ljudsko melodijo, toda z vsemi modernimi zborovskimi efekti. Čutili smo, da so to skladbe Tomčeve, Maroltove itd., povezane ob dialektično razloženo zapovrstnost dogodkov ob snubitvi in ohceti. Ta dialektična povezava pa gotovo ni bila v skladu z modernim izrazom zborovske glasbe. To smo uživali kot včasih ob Maroltovih koncertih, le da se nam današnji zbor zdi manj poln, toda z očarljivimi basom (Stabej). Nato nam je g. Pavlovčič podal odlomke iz izvajanja Foersterjevega Gorenjskega slavčka v ljubljanski operi (dirigent Samo Hubad), kjer se je odlikoval zbor, pa tudi solisti (Franci, Bukovčeva). Tako nam je posredoval pogled v ljubljanski operni razvoj in sedanje stanje. V drugem delu večera nam je dr. Pavlovčič orisal kulturne razmere v Clevelandu, predvsem s pogledom na pevske zборе stare in novonaseljencev (Slovan, Glasbena Matica, Korotan itd.) ter je tudi na plošči pokazal nastope Slovana, ali pa šubljevo priredbo oper (Carmen, Prodana nevesta). Prav tako je pokazal gledališke uspehe tamkajšnjih društev in še posebej umetniško razstavo v Clevelandu. Gorše - Volovšek. V imenu vseh se je dr. Pavlovčiču zahvalil tajnik Marolt in po njem poslal pozdrave S. K. A. kulturnim delavcem v Cleveland.

kronika

— Za TISKOVNI SKLAD "Glasa" so darovali: Dr. France Mihelič, Capital, \$ 200.-; N. N., Ramos Mejía, \$ 50.-; N. N., Morón, \$ 40.-; Jože Omahna, Berazatégui, \$ 50.-; Albin Kočar, Morón, \$ 30.-; Lojze Rezelj, San Fernando, \$ 100.-; Rev. Štefan Tonkli, San Fernando, \$ 100.-; N. N., Capital, \$ 50.-

— Pisatelj in publicist Mirko Javornik se je iz Trsta preselil v San Francisco (USA).

— Prijatelj iz Evrope nam piše: "Malokdaj je bilo za podelitev Nobelove literarne nagrade toliko zanimanja kot letos. Po listih je polno ugibanj. Napovedujejo, da bodo nagrado podelili 20. ali 27. oktobra. Med najresnejšimi kandidati so: Graham Greene, ki je te dni končal roman Požgana hiša (godí se v bivšem Belgijskem Kongu), je bil že prevečkrat na listi; Saint John-Pierce, ki mu je zadnja pesem prevedel sam Dag Hammarskjöld; Isak Dinesen (psevdonim za baronico Karen Blixen-Finecke); Ivo Andrić, katerega Most na Drini je

RUMENO BAHANJE

(Ob izidu nove slovenske pesniške zbirke)

Zdaj, ko pišem japonsko-kitajsko-angleški slovar, si lahko privoščim tudi nekoliko rumenega bahanja. Rumeno bahanje imenujem poročilo o svoji (menda prvi) pesniški zbirki, komponirani no Otoku rumenih ljudi, in z njihovo pomočjo natiskani. Brez platnic (jasno, da bo zbirka imela platnice) šteje 64 strani; to število je deljivo s 4 iz čisto praktičnega razloga: papir je štiri-barven; število strani, nedeljivo s 4, bi povzročalo glavobol tiskarjarju, ki je kot vsak pravi Japonec, navajen na lepo tekoče opravljanje posla. V kakšnem smislu so strani četverobarvne, pa ne morem razodeti; sicer bi zmanjšal zanimanje za nakup relativno drage zbirke (1 U.S. dolar, v čemer je poština odn. ladijska prevoznina všteta). V kolikor sem idealist in si mislim, da bo nekaj drznih ljudi kupilo Kosove pesmi, in v kolikor ne bo šel denar v poravnavo tiskarskih dolgov, bo čisti (= kakorkoli neumazani) tkzv. dobiček v prid izgradbe moje misijonske postaje (kljub splavom in drugim umorom se prebivalstvo naše četrti veča, število delovnih ur narašča sorazmerno s ceno televizijskih aparatov; družinske tragedije pa itak nikdar niso bile produkt določene dobe). To o dobičku omenim mimogrede; ne bi rad, da bi kdo kupil pesmi zato, da prispeva v sklad dojenčkov, in preostali papir uporabi za razne zanimive namene (ne da bi pesmi bral; ne pozabite, da je papir barvan...).

Vsaka stran ima besedilo; zares, nihče ne bo mogel reči, da je kupil prazen, sicer fin japonski papir. Numeriranje strani je ultra-moderno (ultra v istem pomenu kot ultra-vijolično); a moram priznati, da sem stvar kopiral po najmodernejših brazilskih umetniških revijah.

Pesmi nimajo naslovov (ha-haha). Naj vplivajo takšne, kot so; naj bodo razumljive srcu in čustvu, ki se zmeraj spreminja. A na koncu knjžice sem vsem pesmim dal imena, imena in stran, tako da jih vsakdo lahko najde, v uteho, v veselje, v kritiko ali v odklonitev.

Med pesmimi je raztresenih nekaj (zdi se mi, duhovitih) navedkov najnovejših knjig, ki se vsi nanašajo na dejstvo pesmi. Kako je lepo, ustvarjati ali brati pesmi; in da so res nekaj posebnega (ne mislim na svoje), nekaj, kar presega glasbo, arhitekturo, roman in dramo. Dežele, katerim pripadajo knjige, so Francija, Španija, Angleška, U.S.A., Japonska, Slovenija in Argentina. Mislim, da je največ anglosaksonskih citatov (zavestno zato, ker mi ugajajo; podzavestno pa, Bog ve, zakaj; morda, ker skoraj nič ne poznamo te kritike...).

Zaradi visoke cene zbirke sem dodal literarno novost, rubriko skoraj na koncu knjžice, pod naslovom: Namesto cvetic na grob preteklosti. Tu sem navedel lepe misli velikih članov SKA (kaj bi hlinili, da je SKA nepomembna in sterilna!); upam, da mi bodo gospodje (vsi so moškega spola) oprostili, da sem jih zbral na koncu zbirke; da bi namreč služili kot kašipot v bodočnost, in da bi še drugi ljudje, tako kot jaz (če sem začel bahanje, pa ga nadaljujem), vzrabili čas in ustvarili nove stvari. Na ta način bodo tudi naši kritiki dobili posla — o njih sem bil tudi nekaj navedel, saj so tako važna plast literarnega življenja; v njih se odražajo up, veselje, kontrola, delo, stremljenje, volja po zmagi nad snovjo.

Na zadnji strani je napisano drobno posvetilo, zahvala za vse lepe irske večere, ki sem jih prebil z g. in ga. Fleming (zakonskega trikota pa ni bilo); tolikokrat smo sedeli blizu morja ob ognju, kakor stari znanci, Kelti in Slovani; z zanimanjem sta bila poslušala moje razlage o novi literaturi SKA; žal jima je bilo, da nista razumela več starega keltskega jezika in — slovenščine... Še zmeraj si dopisujemo; vsak večer poklekmeta in zmolita rožni venec za moj misijon.

Nekaj naslovov pesmi Vam moram izdati. Že zaradi reklame. Komedija češplje; ta pesem se nalahno dotakne nudistov...

koncert kvarteta finkovih

S P O R E D

Kvartet

J. P. Gallus — In nomine Jesu
F. Durante — Christe eleison
G. P. Palestrina — Crucifixus

Bariton solo

L. van Beethoven — Mailied
H. Wolf — Anakreons Grab
M. Balakirev — Pesnja Selima
L. M. Škerjanc — Beli oblaki
L. M. Škerjanc — Počitek
A. Lajovic — V mraku

Tercet

G. P. Palestrina — Due canzonette
W. A. Mozart — Grazie agl' inganni tuoi
F. Gerbič — Rožmarin
A. Lajovic — Pesem
M. Tomc — Belo jutro
S. Eisenstein — Huaينو

Kvartet

A. Geržinič — Cest brezupna slast
J. Procházka — Ptička

Pri klavirju prof. ALOJZIJ GERŽINIČ

imel na švedskem velik uspeh; morda tudi mladi finski pisatelj Vaino Linna."

— MLADJE. Pod tem naslovom je izšla prvič v Celovcu literarna revija. Glavni urednik je Slavko Slovenec, odgovorni pa Lado Hajnžič. Založila jo je Družba sv. Mohorja v Celovcu. 48 strani obsegajoči zvezek polnijo drobne pesmi in črtice in nekaj beležk. Tudi mesto Prologa in programatičnega članka je prepuščeno pesmi in črtici. V le-tej beremo med drugim: "Dekleta in fantje so odprli veliko slovensko srce in so dali ognjišču svoje roke, svoje misli, načrte, svojo ljubezen, svojo besedo, fantazijo, vse. Kaj to ni dovolj? Kaj naj bi še dali? Vesela pesem tipk pisalnega stroja, vrteči se valji in kolesa zavita v vonj tiskarskega črnila, to je molčeča zgodba ubožstva, zaprek, dolgov — pozabljena zgodba začetka..."

Pravijo, da naše Koroške ni več, da se je združila.

To bomo videli, ali naše Koroške res ni več. Popotno palico bomo vzeli in bomo šli iskati svoj narod. Treba je žilavo iskati, treba je imeti neupogljiv tilnik in treba je mehko prisluhni stokanju zvona v lini, in naj se ob njem razjoka še Tvoje razbolelo srce! To bo naša rast, naše ubožstvo, naš vsakdan."

MLADO podjetje potrebuje denarne in moralne podpore. Naslov uredništva: Viktringer Ring 26, Klagenfurt-Celovec.

Sestanek s psi (moj edini prijatelj naravnega izvora v misijonu je pes Lory, a pesem se nanj ne nanaša). Praznik davkov (skoraj anti-klerikalna kompozicija...). Umito razpoloženje; čisto na robu tokijskih pločnikov, navadno za železniškimi postajami. Charlotte in sadeži; brez pripombe, ker se bodo najbrže kritiki razpisali, v določeni smeri (ta stavek ni naslov). Kristalni sekt, poln japonskih elementov (kot v tistem baru, kjer sem ga bil pil, pred davnimi mesci); izrazito ljubezenska pesem meddobja popoldneva. K. K.; ni nobene zveze s staro-avstrijsko enačbo; je neke vrste odurna pesem pri zobozdravniku. Prevod z nagibom; je to prevod originalne japonske pesmi, in vdelan v kompozicijo dveh (ostalih) kitic; tako, da bodo vsi, ki jih moje pesmi razočarajo, imeli nadomestek v izvirnem prevodu; tudi japonski tekst je naveden, in vse kitice skupaj tvorijo glasbeno enoto, mislim na ritem, smisel in zvočnost besed.

Z enim očesom naperjenim na ceno zbirke, z drugim uprtim v literarne zgodovinarje bodočnosti, torej, pod dvojnimi biološkimi pritiskom sem ob koncu knjižice navedel vire spojih opomb in navedkov. Tudi zato, da bi se mladi zamejski Slovenci učili angleščine, v kateri je napisanih in skritih toliko lepih stvari — v vsakem jeziku, ki ga znamo poleg svojega lastnega. Človek je ens multilinguisticum.

Rumeno bahanje? Je to prva slovenska knjiga, tiskana na Japonskem, z japonskimi stavci, z japonsko prijaznostjo. Pomislite, da so vlili nalašč za mojo zbirko novo "črko", namreč strešico za ž, š in č. Oko se mu je zasvetilo, tiskarnarju, ko sem mu dejal, samozavestno, da bo to knjigo bralo pomembno število (mislim sem na izposojanje) Slovencev na vseh kontinentih (Afrika je v stari dobi veljala za južni del Evrope, vsaj inteligentni del Afrike); čestital mi je, da smo Slovenci tako internacionalni (in v tem sva si bila enakega čustva).

Pesmi. O njih ne morem napisati dosti, zdaj še ne. Mislim, da so vse razumljive. Namreč, v kolikor ima smisla, da so razumljive; kjer gre za slutnjo, skrivnost, osebno zadevo, naj bodo prikrite, odete v skrivnost, na prvi pogled težke, a le na prvi pogled. Ko bi morale vse pesmi biti najlažje umljive — ali jih ne bi reducirali na prirodopis, psihologijo in matematiko? Naj bodo zato včasih nekoliko težke; le v toliko, v kolikor zahtevajo posebnega vpogleda občutja ali priličenja njih stvaritelju. Morda bodo nekoč neke zgradili muzej pesmi in pesnikov... tudi za takšne čisto nerazumljive, a lepe stvaritve. A tiho upam, da me zaradi pesmi te zbirke ne bodo vtaknili po smrti v špirit. Ideja je krasna: prodati svoj okostnjak za nekaj dolarjev za misijon... Ho-ho-ho (ne ha..., zaradi sozvočja z zlogom "-on").

Pravijo, da samohvala ni dosti prida. Res ni. A moje tokratno bahanje je posebnega tokijskega kova: vabilo pomeni, vabilo h kritiki. V japonsčini imamo besedico, s katero označimo slab in dober ponos. Rad bom popravil slovnične, stilistične in vsebinske napake tega pisma, da mi le kdo v Meddobju odgovori, me ni in občinstvu, (kateremu je to pismo namenjeno. Primerjaj podnaslov zbirke!).

Še ena zanimivost: v sklopu četverbarvnega papirja prevladuje rumena... kakor pri van Goghu. Cela vrsta teorij obstoji glede nagnjenja k rumeni barvi, in vsaj japonske tvrdke se pri svojih reklamah poslužujejo izsledkov barvne psihologije. Med vodilnimi narodi sveta se mi zde Anglosaksonci najbolj napredni v pesništvu. Ali se mi je posrečilo, da smo se jim dostojno približali — s to zbirko (in z zbirkami ostalih priznanih pesnikov SKA)? To ni več rumeno bahanje, to je rumeni vprašaj; Japonci tudi neprestano vprašujejo: ali smo s tem in onim dosegli Zapad? Pismo iz predmestja Tokia. Jesen se bliža, krizanteme so postale poceni, eno mi je Japonka podarila, da me zmeraj gleda iz vaze (roža namreč). Krizantema rumene barve. Njej (roži, se razume) in vsem, ki so to pismo brali do sem, hvaležen pogled, poklon, in po — (namesto poljuba).

Vaš

VLADIMIR KOS (Tokio)

doma in po svetu

— V Gorici je umrl glasbenik in kulturni delavec prof. Emil Komel.

— Bolgarski književniki so imeli redni občni zbor svoje pisateljske zveze. Izvolili so nov odbor, ki šteje kar 33 članov in sprejeli resolucijo, v kateri so vladi obljubili, da se bodo pri svojem pisanju držali "varne poti socialistične stvarnosti".

— Nemški znanstvenik dr. Nordhoff je opozoril nemško industrijsko podjetje VW (Volkswagen), da naj podpre nemško Zvezo znanstvenikov s posebnim darom. Podjetje je za leto 1960 podelilo zvezi mecenski dar v vsoti 1 milijona mark (20 milijonov pezov).

— Hans Rothe prevaja znova Shakespearova dela v nemščino. Že pred leti je več nemških pesnikov in pisateljev obsodilo njegove prevode. Vendar pa je Münchensko gledališče pred kratkim uprizorilo njegov prevod Komedije zmešnjav. Tokrat se je oglasila Akademija znanosti in umetnosti in javno protestirala, češ da je prevajalec oskrunil Shakespearovo delo, še bolj pa obsodila gledališče, ki je za izvajanje izbralo tak prevod.

— Agatha Christie, najslovičejša sodobna pisateljica kriminalnih romanov (tedensko zasluži samo z avtorskimi pravicami za že izdane 5000 dolarjev, pa še piše nove detektivke), je slavila pred kratkim sedemdesetletnico. Ob tej priliki se je izvedelo, da je Christie tudi pisateljica in pesnica liričnih novel in pesmi.

(S prve strani)

V naslednji — "Grazie agl'inganni tuoi" — je dvesto let kasneje obdelal podoben motiv (na tekst znamenitega libretista Metastasia) nedosežni Mozart v rokokojskem stilu.

Sledita dve slovenski skladbi s klavirsko spremljavo. "Rožmarin", op. 52 zaslužnega, vsestranskega Frana Gerbiča — smo v 120. letu po njegovem rojstvu — se odlikuje s prijetno melodično invencijo in uspehim menjavanjem liričnih in dramatičnih razpoloženj.

V "Pesmi" (Ne povem vam, zakaj) je Lajovic poiskal navdiha, kot je to v prvih letih rad storil, pri ruskem kmečkem poetu Koljcovu (prevod O. Župančiča). Razgibana melodija se opira na orkestralno polno spremljavo. Delo, ki je bilo napisano za dva ženska glasova, je Geržinič priredil za tercet.

"Belo jutro" M. Tomca je sveže, narodno navdahnjeno. Učinkuje s kontrasti in nešablonskim vodenjem glasov.

S. Eisensteinove "Huaino" (južnoameriški ples) je primer nagajivega, živahnega tona, ki se zdi, da ni prav pogost v kreolski folklori.

Prireditvev zaključni kvartet s spremstvom klavirja. Na željo več obiskovalcev naših prireditvev se ponovi lani prvič izvedena Geržiničeva skladba na štiridelno Vodebovo pesem "Čest brezupna slast". Tukajšnji kritik Kneppler jo je označil kot "svojevrstno".

Za konec: ljubka "Ptička" (D. Kette) J. Procházká, češkega mojstra, ki je več let v Ljubljani posvetil bogatenju slovenske glasbe in glasbenega življenja.

A. G.

DAROVI: Za izdajo Danteja, dr. Marjan Urh, Nemčija, 20 D M; poleg naročnine so za Atlas darovali še gg. Pavel Božnar 50 pezov, Marko Kremžar, 50 pezov; Marjan Loboda, 50 pezov; Jože Poznič 100 pezov; ga. Anica Pučko, 50 pezov; Stane Snoj, 100 pezov.

— V Ljubljani so sklenili izdati umetniške monografije slovenskih umetnikov. Pravkar je izšla monografija Nikolaja Pirnata, v tisku in pripravah pa so monografije o Ivanu Groharju, Karlu Putrihu, Francu Pavlovcu, Jakopiču. Jami in Sternenu. Za temi bodo izšle še monografije o Fr. Miheliču, Fr. Smerduju. Slovenska akademija znanosti in umetnosti pa pripravlja reprezentativno monografijo o G. A. Kosu, s sodelovanjem Moderne galerije pa bo Državna založba, ki izdaja vsa ta dela, pripravila tudi posebne monografije o Ivani Kobilici, Bergantu in Veselu.

— Pri Mohorjevi družbi v Celju je izšla II. knjiga Izbranih spisov F.S. Finžgarja. Uredil jo je Fr. Koblar in napisal opombe. V načrtu je izdaja Finžgarjevih del v sedmih knjigah. Pri isti založbi so izšli tudi Izbrani spisi F. Ks. Meška, ki jih je uredil prof. V. Smolej.

— Milanska založba Vallardi je izdala "Storia delle letterature d'Europa e d'America". Pregled slovenskega slovstva je napisal G. Maver, profesor slavistike na rimski univerzi. Pregled obsega 40 strani in sicer od brižinskih spomenikov do naših dni. Pisatelj razodeva veliko ljubezen do slovenskega slovstva. Razdeljen je pregled v tri poglavja: 1. od začetkov do Prešerna; 2. od Prešerna do konca 19. stoletja; 3. XX. stoletje. Začenja pri Trubarju in zaključuje pri Bevku in Kreftu. Vpletel je prevode nekaterih pesmi Gregorčičevih, Aškerčevih, Župančičevih in drugih.

— Newyorška filharmonija je gostovala na festivalu v Berlinu. Nastopila je z dvema koncertoma, ki ju je dirigiral Leonhard Bernstein. Zanimivo je, da je tvrdka Ford plačala potne stroške vsem članom orkestra. Najeli so posebni letali za 106 godbenikov in godala. Berlinčani so bili nad tem Fordovim dejanjem navdušeni, ker smatrajo podporo za izraz priznanja vsemu Berlinu.

— 10. julija so v Nemčiji z velikimi slovesnostmi proslavljali 65. rojstni dan skladatelja Karla Orffa, ki ga kritika označuje za enega največjih skladateljev našega stoletja. Med najbolj znanimi njegovimi skladbami je oratorij-balet Carmina burana.

"GLAS" je štirinajstdnevnik. Izdaja ga Slovenska kulturna akcija, Alvarado 350, Ramos Mejia, FCNDFS, Bs. Aires, Argentina. Ureja Ruda Jurčec. Tiska tiskarna "Federico Grote", Montes de Oca 320, Buenos Aires.